

Vstupní žalm a pozdrav: Moje ústa budou vyhlášovat moudrost, mé srdce bude rozjímat o rozumnosti. Nakloním své ucho k příslovím, při citaře předložím svou hádanku i výklad... Proč bych se bál ve zlých dnech.. (Ž 49,4-5).

Milé sestry a milí bratři, buďte pozdraveni apoštolským pozdravem: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i od Pána Ježíše Krista. Amen.

Píseň: Noc temnou přečkavše (Evangelický zpěvník č. 207)

1. Noc temnou přečkavše velicí i malí, jistra se dočkavše, ve zdraví jsme vstali, vzdejme z toho chválu nebeskému králi .
2. K čemuž povzbuzují, i ti ptáci malí, kteří prokřikují, Pána Boha chválí, vesele pějíce, že jitra dočkali.
3. Kohout zpívá hlasem, aby každý vstana, ze sna jitrním hlasem, pospíchal hned zrána, z milostivé péče, vděčně slavit Pána...

.....

Modlitba Pane Bože, vstali jsme do tohoto dne a vlastně ani téměř o nevíme, co je to za den. Čas i dny plynou jinak, než jsme byli zvyklí... Změny toho, co jsme považovali za samozřejmé, nás zasahují na každém kroku... Doma mezi svými i venku. Přesto je to stále tento čas, který nám ty daruješ. Můžeme o to více přemýšlet o jeho smyslu, o tom, co v něm můžeme a nemusíme dělat, co bychom měli dělat, ale třeba k tomu nemáme sílu. Hospodine, s díky se ohlížíme za uplynulými dny a děkujeme, že jsi stále s námi, že nás neopouštíš, že posiluješ v tomto světě i v naší zemi lidi, kteří se starají ať již slovem či činy, kteří pečují, uzdravují, utěšují, organizují a rozhodují. Děkujeme, že život dává díky tobě smysl, všem virům, nemocím, pochybnostem, ale také mnohé lidské zlobě navzdory. V tom nás utvrzuje povelikonoční víra, která stojí na zázraku vzkříšení tvého Syna. Je to víra, která dává sílu vzepřít se nepříteli, nevěřit na osud a vede nás k následování Krista. Byl to on, kdo nesl bolesti druhých a přemohl je, kdo zlomil prokletí smrti a stal se vzorem nového života. Dej, prosíme, ať z této naděje čerpáme i nyní. Amen.

Biblické čtení: Svým učedníkům [Ježíš] řekl: „Proto vám pravím: Nemějte strach o život, co budete jíst, ani tělo, co budete mít na sebe. Život je víc než pokrm a tělo než oděv.“ (Lukáš 12,22-23).

Naše dnešní bohoslužby jsme začali vstupem uvedeným žalmem číslo 49. Píše se v něm mimo jiné toto: „Proč bych se bál ve zlých dnech?“ Jako první se nabízí spojitost, skoro až návodná, že se i my ocitáme ve zlých dnech. Hranice víceméně zavřené, školy zatím úplně, roušky kam se oko podívá, vlaky, autobusy a ulice prázdnější než obvykle. I nebe je téměř bez čar, co po sobě jinak zanechávají letadla... Ale je to pravda? Jak je současnost „zlá“? Co nám vlastně schází? Určitě jsme ohroženi, mladší a střední generace na svobodě pohybu, možnosti bez omezení pracovat, starší zase více na případných zdravotních potížích, které by mohly přijít a jež už také mají své oběti. Není to, jak by se řeklo, 'normální'. A je to zdánlivě tak. Normální je nebýt ukrácen na svých svobodách, normální je nebát se, že se něco může zlomit a bude ještě hůř... Po celém světě byla učiněna různá opatření, aby se všechno zase dalo do pořádku. Věřme, že ve většině případech jsou tato opatření oprávněná a opodstatněná, ale nemusí to tak být... Navíc se za masivní informační frontou ohledně viru, který snad ani není třeba blíže pojmenovávat, dějí jiné věci: v Sýrii se stále válčí, umírají děti, mladí i staří.. A co hůř, v mnoha zemích si pod rouškou obav o bezpečí a zdraví všech vyřizují totalitní režimy účty s odpůrci. Ti jsou bití, zatýkáni a ponižováni. Zvláště menšiny, které jsou zranitelné, se nezřídka stávají terčem nevybíravé hrubosti. K člověku žijícímu v relativním blahobytu toto doznívá jen zřídka.. Jsou místa, kde jsou zlé dny skutečně tak zlé, že se nám o to ani nezdá.. Co je tedy normální a na co máme pomyslné právo?

Sestry a bratři, co se posledních pár týdnů děje, není určitě dobré, ale krystalické zlo vypadá jinak. A přiznejme si, že jej nepůsobí příroda, ale člověk. Přitom je to on podle zprávy o stvoření z počátku Bible, kdo by měl být vrcholem stvoření, jeho správcem a strážcem. Člověk je Boží výtvar posledního dne... A je to tento tvor, kdo rozhoduje o sobě i o vztazích kolem sebe. Současný 'nenormální' čas může přinést mnohá zlepšení: ve vztahu k přírodě, k ještě lepší sociální, zdravotní i jiné péči o potřebné, v mezilidské komunikaci (jak si teď vážíme toho, když něho potkáme a nemusíme se s ním 'nahánět' přes telefon nebo internet!) Bude to na nás, tyto dny nejsou jen zlé, je to nabízený čas k promýšlení minulého i budoucího. Máme stále čas, i když jsme si ho už několikrát málem vyčerpali zcela. Svět byl už vícekrát na pokraji úplné zkázy. Vzpomeňme na jaderné krize, na závody ve zbrojení, kdy stačilo velmi málo a byl by konec, a to nevratný. Není třeba ukazovat prstem na patřičnou světovou stranu, kdo by měl mít větší vinu. Byl to

vždycky jen a jen člověk. Nebyla to příroda, ať již živá či neživá, nebyl to ani netopýr...

Strach patří k životu. Nemusíme opakovat známé přísloví o chození do lesa, jde o něco hlubšího. Ježíš se tohoto tématu dotýká v Lukášově evangeliu, v našem dnešním čtení. Nabízí učedníkům oproti vyděšenosti vizi odvahy k životu, k bezodkladnému následování, k překonávání překážek. Říká jim a říká to i nám, aby neměli strach, o to co budou jíst a co si na sebe obléknou. A zdůvodnění? Protože život je víc než pokrm a tělo než oděv. Je také víc než strach z viru či jiné nepříjemnosti, ať už se jmenují, jak chtějí... To všechno tak nějak víme a zdá se to jasné. Český ekumenický překlad sahá v našem čtení ke slovu 'život' jako tomu, oč jde, co je v ohrožení a podobně je to i v jiných moderních překladech. Původní slovo je ale *duše*. A o tu jde především. Žít se dá všelijak, třeba i jako tělo bez duše, kdy věci, události a vztahy nedávají smysl, jsou bezduché... a to pak 'není ono'. Někdy se pak člověk skutečně může stát jen vyděšeným individuem, 'konzumentem' jídla a uživatelem kdečeho dalšího, čím se můžeme poměrně snadno a bezbolestně zahltit..

Ježíš nezpochybňuje jistoty, které patří také k životu, nechce abychom se neoblékali a nejedli, ale posouvá uvažování křesťanů dál. Chce, abychom se starali především o to, co dává smysl, co je základem, protože pak se nemusíme bát ani o nic ostatního. Věřme jeho slovům, jsou stálá a osvědčená a On sám jim dal svým životem více než stoprocentní garanci. Amen.

Píseň: Zpívejte Pánu nové písně (Evangelický zpěvník č. 98)

1. Zpívejte Pánu nové písně, vždyť divné věci učinil, svou pravicí nás vyňal z tísně, svým svatým ramenem nás kryl. Pán v nekonečné laskavosti své spásy známost zvěstuje a ve své věčné spravedlnosti všem národům se zjevuje.
2. Pán na svou milost pamatuje, nám kdysi hojně slíbenou, a pravdu svou vždy naplňuje, tu Izraeli zjevenou. Hle, jak náš Bůh nás věrně řídí, svým slovem času každého, tak všechny kraje světa vidí, spasení Boha našeho.
3. Kdo bydlíte na zemi celé, hlas Pánu ke cti vydejte, a přineste mu díky vše, i žalmy jemu zpívejte. Nuž slavme Pána v plesu stálem, citarou, harfou, troubami, před Hospodinem slavným Králem, hlas vydávejme s chvalami...

.....

Přímluvná modlitba a Otčenáš: Bože, věříme, že ty nás zveš k odvaze a překonávání strachu, stejně jako jsi takto zval své první učedníky, apoštoly a pak bezpočetné generace křesťanů až po dnešní dobu. Ty jsi prokázal, že jsi víc než kdokoli jiný, že přinášíš světlo do zdánlivě neproniknutelné tmy a bezbřehé beznaděje. Víme, že žijeme ze svědectví, že to takto je, ze svědectví našich rodičů a našich bližních, které nám o Tobě předali. Dej, prosíme, ať umíme podobně jako oni čerpat z Tebe, zdroje spásy, nápravy a uzdravení. Pamatuj na oběti válek, zvěle a násilí. Je jich tolik, a přitom o nich ani nevíme. Prosíme o bdělost a ochotu vidět nouzi druhých, jakkoli jsou od nás vzdáleni. Nedovol, abychom se vyčerpávali jen ve sledování vlastních krizí a problémů. Buď Průvodcem k lidství, které nezná hranic. Dávej sílu všem, kdo bojují s nemocemi těla i duše. Posiluj lékaře, sestry, psychology, zdravotníky, dobrovolníky, pracovníky církví. Proměňuj myšlení politiků tak, aby byli prospěšní druhým a sami sebe považovali pouze a jen za nezbytné a lidmi zvolené podporovatele dobrých plánů a vizí. Vše ostatní, co nás tíží a co bychom rádi, abys vyslechnul, ti předkládáme v tichých přímluvách.....

A v jednotě víry společně a přitom každý sám za sebe k Tobě voláme: Otče náš, který jsi v nebesích, posvět se jméno tvé... Amen.

Poslání: Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Jemu buď sláva nyní až do dne věčnosti. Amen (2. List Petřův 3,17)

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého. On ochrání tvůj život. Hospodin tě bude chránit na všech tvých cestách. Amen

Píseň: Soudce všeho světa, Bože (Evangelický zpěvník – Dodatek č. 690)

1. Soudce všeho světa, Bože, před trůnem tvým nepomůže, žádnému krása, moc jeho, byť měl slávu světa všeho.
2. Jediné může pomoci, uniknout pekla zlé moci, být v srdci pokorný, tichý, své vyznávat Bohu hříchy.
3. Kdo se před tváří tvou sklání, smí doufat v tvé smilování, v lásce že hříšné přijímáš, svým slovem duši těšit znáš.
4. Slituj se, Pane, nade mnou, dávej vždy duši pokojnou, ať tvoje milost, láska tvá, v mém srdci navždy zůstává.